

τισμόν τῶν ρυτίδων. Εἶνε ἀντιπαρασιτικόν, καὶ θε-
ραπεύει οἰανδήποτε ἀσθένειαν τῶν τριχῶν, ἰδίως
τὴν πιτυρίασιν, καὶ τὴν πρόωρον πτώσιν τῶν. Εἶνε
τὸ μόνον ἀξιοσύστατον σαπῶνιον διὰ τε τὰ γλυκερά
καὶ τ' ἄλλα λουτρά, καὶ ἀντικαθιστᾷ τὸν σάπωνα
τοῦ θείου, τοῦ φανικοῦ ὀξέος, τῆς πίστεως κ. λ., τό-
σον δυσαρέστους διὰ τὴν ὀσμὴν τῶν. — Λαμπρὸν διὰ
τὸ ξύρισμα, ἐπειδὴ ἀφρίζει ἀφθόνως, καὶ ὃν ἀντιση-
πτικόν, ἐμποδίζει τὸν μολυσμὸν τῶν μικροβίων εἰς
τὸ δέριμα κ. λ. καὶ δροσίζει αὐτό. — Ἀντιμιασμα-
τικὸν ἐξαιρέτως, προλαμβάνει τὰς ἐπιδημίας, καὶ
εἶνε χρησιμώτατον εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους ἀσθε-
νεῖς. — Προφυλάσσει ἀπὸ τοῦς νυγμοὺς τῶν ἐντόμων,
σφηκῶν, κωνόπων κ. λ. — Στοιχίζει 1,25 κατὰ τε-
μάχιον μετὰ ὀδηγίας εἰς 6 γλώσσας, κ. λ. κ. λ. Ὡς
νὰ μὴ ἐφθάνεν αὕτη ἡ ὑπεράντος ρεκλάμα, οἱ κατα-
σκευασταὶ τῆς νέας ἐν λόγῳ πανάκειας ἐπενόησαν
καὶ ἄλλην. Ἐμίσθωσαν δηλ. μέγα ἀερόστατον, ὅπερ
μετὰ δαψιλῇ τοιχοκόλλησιν εἰδήσαν, ὑψώθη μετὰ
τινῶν ἀεροναυτῶν ἐν Μιλάνῳ πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἰς
μέγα ὕψος, κ' ἐκείθεν ἐβρέξεν εἰς τὴν πόλιν καὶ τὸ
ἐπὶ τῆς πλατείας, ἀφ' ἧς ὑψώθη, ἀπειρον πλῆθος, ἐκα-
τοντάδας χιλιάδων ρεκλαμῶν ὡς ἀνωτέρω! Ἐννοεῖ-
ται, ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ μέσα ἐπιτυγχάνουν τὸν σκοπὸν,
καὶ τὸ σάπολ ἐξοδεύεται, πληρόν τῶν ρεκλαμῶν
τὰ ἐξοδα, καὶ πλουτίζον τὸν ἐφευρέτην του!



Καὶ ἄλλα ρεκλάμα. Διὰ νὰ γνωστῇ
δὲ πόσον τελεσφορεῖ ἡ ρεκλάμα, προσθέτω, ὅτι
δύο νέων ποτῶν, τοῦ « Πικροῦ Μοντεκούδινε » καὶ
τοῦ « Ρώμη-Μπίτερ » κατ' ὀρθωσαν δι' αὐτῆς νὰ
τὰ καταστήσουν πρωτεύοντα ἐν τῇ καταναλώσει
εἰς Μπουένος Ἀϊρες τῆς Ἀμερικῆς, ὑποσκελίσαντες
ἀρχαιοτάτας ἔξεις πρὸς ἄλλα ποτά. Ἀλλὰ τί ρε-
κλάμας ἔκαμον; Πλὴν τῶν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ἀγ-
γελιῶν, κατεγέμισαν τὸν κόσμον ἀπὸ τοιαύτας, πωλ-
λοῦντες αὐτὰς εἰς τὰ θέατρα, εἰς τὰ τραῦμα καὶ τὸν
σιδηρόδρομον, ἐκδίδοντες ἡμερολόγια, μεταχειρίζο-
μενοι τὸν μαγικὸν ἤλεκτρικὸν φανὸν, δι' οὗ παρί-
στων τὰ ποτά τῶν εἰς διαφόρους εἰκόνας, πληρώσαν-
τες μουςουργοὺς νὰ συνθέσουν δύο πόλλας φερούσας
τὸ ὄνομα τῶν ποτῶν τούτων καὶ διανεμηθείσας
δωρεὰν εἰς ὅλην τὴν Δημοκρατίαν, κ' ἔστειλαν εἰς
τὰς ἀπειραρίθμους ἐφημερίδας τῆς τε πρωτευούσης
καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, ἀνὰ μίαν δωδεκάδα ἐξ ἑκατέρου
ποτοῦ, καὶ δὲν ἤξεύρω τί ἄλλο! Ἀς τ' ἀκούσουν
αὐτὰ οἱ ἰδιόκοι μας βιομήχανοι, καὶ ἂν δὲν δύναν-
ται νὰ τὰ ἐφαρμόζουν ὅλα, ἅς ἐφαρμόζουν καὶ τὸ
τελευταῖον χάριν τῶν προϊόντων τῶν.



Ροδάκινο. Ἐκλεκτὸν, ὑγιεινόν, ἀρωματώ-
δες, καὶ εὐπεπτον — ὅταν εἶνε ὀριμὸν — τὸ ροδά-
κινον, ἐνθ' παρ' ἡμῖν τρώγεται ὡς ἀπλὴ ὀπώρα, ἄλ-
λοθι περασκευάζεται ποικιλοτρόπως, καὶ δὴ εἰς τὴν
Ἀμερικὴν, ἐνθα εἶνε δαψιλές, χρησιμεύει εἰς κατα-
σκευὴν ὁραίου πνευματώδους ποτοῦ. Πράγγεται δὲ,

ὡς γνωστὸν περὶ τὰ τέλη τοῦ Ἰουλίου μέχρι τῶν
μέσων Ὀκτωβρίου, καὶ ἐν Κίνα εἶνε ὁ σπουδαιότε-
ρος καρπός, ἀφοῦ καὶ ἡ ροδακινέα ἐκεῖ, διὰ τὴν ὁ-
ραίαν τῆς ἀνθησιν, εἶνε τοῦ ἔρωτος τὸ σύμβολον.



Ἀνθρωπος - βαρόμετρον. Ὅστις ἤκουσε
τὴν ὁραίαν μουσικὴν τῆς «Κάρμεν» τοῦ Μπιζέ, ὅπου
καὶ τὸ τερπνότερον ἐκεῖνο ἄσμα τοῦ toreador, θὰ
ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ μάθῃ, ὅτι οὕτω καλοῦνται ἐν
Ἰσπανίᾳ οἱ ταυρομάχοι, περὶ ὧν ἐκτενέστερας πλη-
ροφορίας δύναται νὰ λάβῃ ὁ βουλιμένος καὶ δυνά-
μενος εἰς τὸ θαυμαστὸν σύγγραμμα τοῦ Davillier
«Ἰσπανία», τὸ κατακεκοσμημένον διὰ λαμπροτά-
των εἰκόνων τοῦ Doré. Τοιοῦτος λοιπὸν toreador, ἢ
καὶ torero — εἶνε ταῦτό — ἐν τῇ Μαδρίτῃ εἶνε ὁ πε-
ρίφημος Φρασκουέλος, ὃν, τελευταία τις πληγὴ ἐπὶ
τῆς χειρὸς ἀνοιχθεῖσα ὑπὸ σφοδροῦ κερατισμοῦ ἐνός
ταύρου, ἀναγκάζει ν' ἀποστῇ πλεόν τῶν ταυρομα-
χιῶν. ἄλλ' ὁ Φρασκουέλος οὗτος ἔχει τὸ σῶμα κα-
τάτρητον ἐκ πληγῶν ἀρχαιοτέρων, οὕτως ὥστε, εἶνε
εἶδος κοσκίνου καὶ βαρομέτρου ταυτόχρονον. Τὸ τε-
λευταῖον τοῦτο συμβαίνει, διότι ὁ ἀπόστρατος ταυ-
ρομάχος, ἕνεκεν ἰδιαιτέρων τινῶν πόνων, οὓς αἰσθάν-
εται εἰς τὰς πληγὰς του, εἶνε εἰς θέσιν νὰ προλέγῃ
τὴν βροχὴν εἰκοσιτέσσαρας ὥρας πρὶν, καὶ τὴν ἁλ-
λαγὴν τῆς θερμοκρασίας ὁκτὼ ὅλας ἡμέρας πρὶν,
αἰσθανόμενος ἐκ τῶν προτέρων τὰς καιρικὰς μετα-
βολάς! Αὐτὸ τὸ φαινόμενον, ἐνθ' ἀφ' ἐνός ἀποδεί-
κνυται, ὅτι οὐχὶ πᾶν κακὸν μᾶς ἔρχεται πρὸς βλά-
σιν, ἀφ' ἐτέρου, προσθέτει εἰς τὰ μέχρι τοῦδε γνω-
στὰ φυσικὰ ἢ τεχνικὰ βαρόμετρα, καὶ τὸ βαρόμε-
τρον-ἄνθρωπον, ἀλλὰ δυστυχῶς, οὐχὶ διὰ παντός,
ἀφοῦ ὁ toreador Φρασκουέλος, εἶτε ἐκ τῶν πληγῶν
του, εἴτ' ἄλλως, θ' ἀποθάνῃ βεβαίως μίαν ἡμέραν.



Πρακτικὴ συμβουλή. Πιστεύω, ὅτι θὰ
χρησιμεύῃ, ἰδίως εἰς τὰς κυρίας, καὶ διὰ τοῦτο τὴν
παραθέτω. Ἐκ πολλῶν ἄλλων αἰτίων, ἐξαιρέτως
ὅμως ἕνεκα τῆς ἡλιακῆς θερμότητος καὶ μετὰ τὰ λου-
τρά, ἀναφαίνονται ἐπὶ τοῦ προσώπου κηλίδες τινεῖς,
ἐρυθραὶ πρῶτον καὶ μέλανες ἔπειτα — αἱ ἐφηλίδες.
Ταύτας ἐξαλείφει τὸ λεύκωμα τῶν ὠν, ἀφοῦ κα-
λῶς δαρθῇ ὥστε νὰ πῆξῃ, κ' ἔπειτα ἐπιτριβῇ ἐπὶ
τῶν ἐφηλίδων, ἀρινόμενον νὰ ξηρανθῇ ἐπάνω τῶν.
Ρυτιδοὶ ὀλίγον ἢ μέθοδος, ἀλλὰ παροδικῶς· ἀφοῦ
μετὰ μίαν ὥραν ἀποπλυθῇ διὰ δροσεροῦ ὕδατος τὸ
λεύκωμα, βλέπει τις εὐχαρίστως, ὅτι αἱ ἐφηλίδες
ἐξηλειφθῆσαν, καὶ τὸ δέριμα ἐλευκάνθη. Χ. Θ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΟΙ

Ὁ Φιγαρώ ἐν ἀνταπεκρίσει ἐκ Νέας Ὑόρκης,
δημοσιεύει τὰ ἐξῆς περίεργα περὶ γυναικῶν ἐκατομ-
μυριούχων ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις:

«Εἰς τὴν Νέαν Ἰόρκην ἡ χήρα Στεουάρτ, προσφάτως ἀποθανούσα, ἐκέκτητο εἰσόδημα πέντε ἑκατομμυρίων φράγκων. Εἰς τὴν Καλλιφορνίαν ὁ κ. Κρόκερ, εἰς τὸν βασιλέων τῶν σιδηροδρόμων, ἀποθάνων, ἀφῆκεν εἰς τὴν χήραν τοῦ ὀγδοήκοντα ἑκατομμύρια φράγκων. Ἐν Ἀγίῳ Λουδοβίκῳ ἡ κυρία Μάφφιτ ἔχει εἰκοσι ἑκατομμύρια φράγκα, πάντα ἐκ προικὸς δοθείσης αὐτῇ παρὰ τῶν γονέων τῆς.

Ἄλλ' ἡ πλουσιωτέρα πρῶτον τῶν γυναικῶν εἶνε ἀναμφιβόλως ἡ χήρα κυρία Μωϋσέως Τάυλορ, διότι κέκτηται διακῆσια ἑκατομμύρια φράγκα, ἅτινα τῇ ἀφῆκε θνήσκων ὁ σύζυγός τῆς. Ὑπάρχουσι πλείους κυρίαι, αἵτινες δὲν γνωρίζουσι καὶ αὐταὶ ἐπακριδῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑκατομμυρίων τὰ ὅποια κέκτηνται, ὡς αἱ κυρίαι Ἀττὼρ, Μάρτζαλ, Ὁρόβερ, Πικρᾶ, Σχέβεν; κλπ. Ἄλλ' ἡ κυρία Μωϋσέως Τάυλορ ἀποτελεῖ ἐντιμὸν ἐξαίρεσιν μετὰ τῶν, δαπανώσα τὸν ἑαυτῆς πλοῦτον ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν. Ἐχει δὲ πρὸς τούτοις καὶ τὴν πολυτέλειαν νὰ κέκτηται Ἑκκλησίαν ἀποκλειστικῶς ἰδικήν τῆς καὶ ἐφημέριον ἰδικὸν τῆς.

Ἡ ἐκκλησία, αὕτη κατασκευασθεῖσα ἐν τινὶ προαστείῳ τῆς Νέας Ἰόρκης, παρὰ τὴν ἀκτὴν τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ἐστοίχισε πλέον τῶν 400,000 φράγκων ὁ δὲ εὐτυχὴς ἐφημέριος, ἀπολαμβάνει ἐτήσιον μισθὸν 20,000 φράγκων.

Αἱ πλείους τῶν μνησθεισῶν Κυριῶν, ἔχουσι τὰ ἑκατομμύριά των εἰς χρεώγραφα τοῦ Κράτους ἢ εἰς μετοχὰς σιδηροδρόμων, λαμβάνουσιν ἀκόπως τὰ εἰσοδήματά των, χωρὶς ποσῶς νὰ μεριμνῶσιν ἢ νὰ ἐργάζωνται. Ἀποτελεῖ ὅμως ἐξαίρεσιν ἡ κυρία Χέιτ-του Γκρήν, ἥτις εἶνε τραπεζίτις καὶ πικίτρια ἐν τοῖς χρημαστηρίοις ἰκανωτάτη. Νομίζει τις, ὅτι βλέπει κανένα Βάνδερβιλτ μὲ μεσοφούστανα. Ὅτε ἐνυμφεύθη, εἶχε προικὰς 65 ἑκατομμυρίων φράγκων, ἐνῷ ὁ σύζυγός τῆς ἦτο πτωχὸς, ἔχων μόνον πέντε ἑκατομμύρια. Τώρα, χάρις εἰς τὴν ἐπιδεξιότητά καὶ τὸ θάρρος τῆς ἐν ταῖς οἰκονομικαῖς ἐπιχειρήσεσιν, ἀπέκτησε περιουσίαν 180 ἑκατομμυρίων φράγκων.

Ἡ κυρία Δόβ, καίτοι μὴ ἔχουσα τὴν κολοσιαιάν περιουσίαν τῆς μνησθείσης, εἰργάσθη οἰκονομολογικῶς εἰς τρόπον τοιοῦτον, ὥστε κατάρθωσε νὰ ἐκλεχθῇ πρόεδρος μιᾶς σιδηροδρομικῆς Ἑταιρείας τῆς Βοστώνης. Εἶνε ἡ μόνη ἐκ τοῦ ὄραϊου φύλου διοικοῦσα σιδηροδρομὸν ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἄλλ' ἡ περιεργότερα τῶν γυναικείων τούτων φυσιογνωμιῶν εἶνε ἡ κυρία λοχαγὸς Τόμ, ἐν Ἀλάσκα, τῇ ρωσικῇ χώρᾳ ἣτις προσηρτήθη εἰς τὰς Ἑνωμένας Πολιτείας. Ἡ κυρία λοχαγὸς εἶνε Ἰνδῆ, ἀσχημοτάτη, ἡλικίας τεσσαράκοντα ἐτῶν. Ἔσχε δύο συζύγους ταῦτοχρόνως — διότι παρὰ τῇ φυλῇ τῆς ἐπετρέπετο ἡ πολυγαμία καὶ διὰ τὰς γυναῖκας — ὧν ἡναγκάσθη ν' ἀφῆσθαι τὸν ἕνα, ὅταν εἰς ἱερπεστολὸς πρεσβυτεριανὸς τὴν κατήχησεν εἰς τὸν χριστιανισμόν. Δὲν ἀπηλευθέρωσεν ὅμως τοῦς δούλους τῆς, οἵτινες τὴν ὑπηρετοῦσι, καὶ κατοικεῖ ἐν Σίτκα, ζῶσα βασιλικῶς μὲ τὸ ἐξ 100 χιλιάδων δραχμῶν εἰσόδημά τῆς, τὸ ὅποιον θεωρεῖται ὑπέρογκον διὰ

τὸν πτωχὸν ἐκείνον τόπον, καὶ καταγινομένη εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν δερμάτων μετὰ πολλῆς εὐδοκμησεως. Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου πλασπασιάζει τὴν περιουσίαν αὐτῆς, καὶ θεωρεῖται ἐμπόρος πρώτης τάξεως.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ

Μία περίεργος ἀνκάλυψις

Ἀνασκαφαὶ γινόμεναι ἐσχάτως ἐν τινὶ δημοσίᾳ ἰδιοκτησίᾳ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Αἰκατερινόσλαβας ἐν Ρωσίᾳ ἤγαγον εἰς φῶς ἀνκάλυψιν πρωτοφανή.

Εὐρέθησαν ἐν τινὶ τύμβῳ, εἰς βάθος τεσσάρων μέτρων, δύο σκελετοὶ ἀνθρώπων ἀποκεφαλισμένων, ὧν αἱ κεφαλαὶ εἶχον ἀντικατασταθῇ διὰ κεφαλῶν κριῶν μετὰ τῶν κεράτων αὐτῶν καὶ παραπλεύρως τῶν σκελετῶν τούτων, εὐρέθησαν λόγχοι καὶ φρέτρι πλήρεις βελῶν μὲ σιδηρὰς αἰχμὰς.

✠✠✠

Τὸ ἐνστικτὸν τῶν πτηνῶν

Ἰδοὺ ἐν γαρονῶς περίεργον, ἀναφερόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Σιλάφερ ἐν τῇ «Ἐπιστημονικῇ Ἐπιθεωρήσει» σχετικὸν πρὸς τὴν ἀγγίνοιαν τῶν ζώων.

Τὰ πτηνα, λέγει ὁ Σιλάφερ, ἔχουσι τὴν παντοταίνην συνήθειαν ν' ἀποφέρωσι μακρὰν τῶν φωλεῶν, ἐνθα εἶνε οἱ νεοστοὶ των, πάντα τὰ παραγόμενα περιττώματα.

Ἡ προφύλαξις αὕτη τῶν πτηνῶν γίνεται, ὅπως ἀποκρυβῇ αὕτη ἀπὸ τῶν πτερυγίων καταστροφῶν, οἵτινες καταδιώκουσιν αὐτάς. Πράγματι δὲ, ἐὰν ἀφίνοιντο τὰ περιττώματα νὰ καταπίπτωσιν εἰς τὴν ρίζαν τοῦ δένδρου, ἢ ἐκεῖ παρῴντια των θὰ ἀπεκλύπτον εἰς πάντα τὰ ὄμματα τὴν ὑπαρξίν τῆς φωλεᾶς, ἥτις εἶνε τόσον καλῶς κεκρυμμένη μετὰ τῶν φύλλων καὶ τῶν κλάδων.

✠✠✠

Διαγωνισμὸς κάλλους

Ὁ κ. Μοντρούζ, ἀγαθὸς Ὀλλανδὸς μεγαλέμπορος, ἐξῆλθε πρὸ τινος παρὰ τῆς Ὀλλανδικῆς δικαιοσύνης νὰ τῷ δοθῇ διαζύγιον ἀπὸ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ. Ἐν τούτοις, ἡ κυρία Τσελλίνα Μοντρούζ εἶνε μεγάλου κάλλους καὶ ἡθὺν ἀνεπιλήπτων. Δυστυχῶς, τῇ ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν νὰ μεταβῇ εἰς Σπᾶ, ὅπως διαγωνισθῇ ὑπὲρ τοῦ βραβείου τῆς καλλονῆς. Ὁ σύζυγός αὐτῆς, μηχανῶδες γινόμενος, ἐνόμισεν ὅτι ἐπρεπε νὰ τὴν κλειδώσῃ ἐντὸς τῶν ὁμακτίων τῆς, ὅπως τὴν ἐμποδίσῃ ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῆς. Ἄλλ' ἡ κυρία διέτρεγεν ἀπὸ τοῦ παραθύρου, ὁμοῦ μὲ τὴν θυλακὴν τῆς αὐτῆς, καὶ μετέβη εἰς Σπᾶ.

Ὁ κ. Μοντρούζ τῇ ἔδωκε νὰ ἐννηγήτῃ, ὅτι, εἴτε βραβευθῇ εἴτε μὴ, δὲν θὰ θέτῃ πλέον τὸν πόδα τῆς εἰς τὸν οἶκον του, ἀφοῦ ἀπεφάτισε νὰ ἐκτεθῇ εἰς διαγωνισμόν, δίκην ἀσπιδόδοτος.